

2019

**Ligestillingsmæssige
konsekvenser af ægtefælle-
pensionsreformen af 2007**

Indhold

1.	Baggrund for undersøgelsen.....	1
1.1	Sammenfatning	1
1.2	Ægtefællepensionsreformen.....	2
2.	Flere sparer op til pension.....	3
2.1	Flere sparer op gennem arbejdsmarkedspensionsordninger og livrenteprodukter ..	5
3.	Kønsforskelle i pensionsforhold	7
3.1	Kønsforskelle i pensionsindbetalinger	7
3.2	Kønsforskelle i ægtefællers pensionsformue	10
3.3	Årsager til kønsforskelle i pensionsindbetalinger	9
4.	Konsekvenser af ægtefællepensionsreformen	13
4.1	Ligestillingsmæssige konsekvenser.....	13
4.2	Konsekvenser for antallet af ægtepagter	13

1. Baggrund for undersøgelsen

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg stillede den 5. maj 2017 følgende spørgsmål nr. 2 (L 178) til børne- og socialministeren:

"Vil ministeren igangsætte en undersøgelse af de ligestillingsmæssige konsekvenser af de ændrede regler for bodeling af pensionsopsparinger, der blev gennemført i 2007, herunder om lovændringen har medført, at kvinder sparer mere op til pension, om der oprettes flere ægtepagter, samt hvorvidt det generelt har skævvredet pensionsforhold for mænd og kvinder?"

Den 9. maj 2017 besvarede børne- og socialministeren spørgsmålet således:

"Jeg er enig med spørgeren i, at det er værd at undersøge effekterne af de ændringer af delingen af ægtefællers pensionsrettigheder ved skilsmisse, der blev gennemført i 2007. Jeg vil derfor sætte en sådan undersøgelse i gang."

Baggrunden for spørgsmålet er, at ægtefællepensionsreformen af 2007 har betydet, at der ved formuedeling i anledning af separation, skilsmisse og død ikke længere sondres mellem typen af pensionsopsparing, dvs. om opsparingen er foretaget i livrente eller i eksempelvis en ratepension. I stedet kan hver ægtefælle udtage hele sin pensionsopsparing, i det omfang opsparingen afspejler en "rimelig pension", baseret på opsparerens uddannelse, job- og lønningsforløb. Før reformen skulle en ratepension deles, mens livrenter blev holdt uden for formuedelingen.

Denne undersøgelse er udarbejdet som opfølgning på besvarelsen af spørgsmålet til børne- og socialministeren.

1.1 Sammenfatning

Rapporten viser følgende:

- Det danske pensionssystem er midt i en modningsproces, hvor flere og flere – både kvinder og mænd – siden 1990'erne er blevet omfattet af en arbejdsmarkedspensionsordning. Processen har betydet, at både kvinder og mænds indbetalinger til pension er steget stødt, og at lønmodtagere fremover vil have opbygget en pensionsopsparing, hvis størrelse afspejler opsparerens uddannelses-, job- og lønningsforløb.
- Andelen af lønmodtagere, der indbetaler til en arbejdsmarkedspensionsordning, er steget fra ca. 80 pct. i 2000 til ca. 90 pct. i 2016. Stigningen har været større blandt kvinde-

Kapitel 1

lige lønmodtagere end mandlige lønmodtagere, således at andelen af kvinder, der indbetaler til en arbejdsmarkedspensionsordning, har overhalet andelen af mænd siden 2004.

- Kvinder og mænd, som indbetaler til en pensionsopsparing, anvender stort set den samme andel af deres indkomst på pension. Det skyldes hovedsagelig, at indbetalinger til arbejdsmarkedspensionsordninger udgør hovedparten af danskerens pensionsindbetalinger, og at der for hver overenskomst foreskrives ens bidragsprocenter for mænd og for kvinder.
- Kvinders pensionsindbetalinger er i dag omkring 17 pct. lavere end mænds. Kvinders lavere indbetalinger til pension og deraf lavere pensionsformue skyldes ikke manglende ligestilling i pensionssystemet, men forskelle i arbejdstid, branche, uddannelse og dermed indkomst mellem kvinder og mænd.
- Stigningen i pensionsindbetalingerne de sidste 25 år har været så udbredt og markant for begge køn, at eventuelle tegn på, at ægtefællepensionsreformen har ændret pensionsopsparingsadfærden, er blevet overskygget.
- Ægtefællepensionsreformen har formentlig været årsag til, at der i årene omkring 2007 blev tinglyst markant flere ægtepagter end tidligere. Men da antallet af tinglyste ægtepagter i dag er faldet tilbage til niveauet forud for reformen, har reformen i givet fald ikke haft en varig effekt på ægtepars tendens til at oprette en ægtepagt.

1.2 Ægtefællepensionsreformen

Lov nr. 483 af 7. juni 2006 om ændring af lov om ægteskabets retsvirkninger og lov om skifte af fællesbo m.v. med flere love (Pensionsrettigheders behandling ved død samt separation og skilsmisse) trådte i kraft den 1. januar 2007. Loven kaldes ægtefællepensionsreformen, og den bygger på Ægtefællepensionsudvalgets betænkning (nr. 1466/2005: "Ægtefællers pensionsrettigheder. Behandling på skifte af fællesbo.")

Før ægtefællepensionsreformen trådte i kraft, var typen af pensionsopsparing afgørende for, om en pension skulle deles ved separation, skilsmisse og død.

Ægtefæller skulle i udgangspunktet altid dele de pensioner, der ikke var møntet på livsvarig forsørgelse i alderdommen, dvs. hovedsageligt kapital- og ratepensioner. Derimod blev livrentepensioner, såsom tjenestemandspension, ATP samt overenskomstfastsat og privat livrenteopsparing, automatisk holdt ude af formuedelingen. At en ægtefælle kunne beholde sin livrenteopsparing ved skilsmisse m.v. skyldtes, at denne pensionstype blev betragtet som en personlig og uoverdragelig rettighed.

Med ægtefællepensionsreformen blev fokus for pensionsdeling ændret fra at tage udgangspunkt i typen af pensionsopsparing til at tage udgangspunkt i, at hver ægtefælle kan udtage sin egen pension, forudsat at den er rimelig.

I tråd med intentionerne bag arbejdsmarkedspensionernes udbredelse afspejler lovgivningen nu det forhold, at pensionsopsparing i langt højere grad vil stå mål med indkomstniveauet

Kapitel 2

som erhvervsaktiv. Dermed sikres en forsørgelse i alderdommen, der er rimelig, henset til hvad der er almindeligt og sædvanligt i forhold til opsparerens job, uddannelse og løn.

Hvis en ægtefælle har foretaget pensionsopsparinger udover, hvad der er rimeligt, skal værdien af denne opsparing som udgangspunkt deles med den anden ægtefælle.

For at opnå en balance mellem de pensionsretlige og familieretlige/forsørgelsesmæssige hensyn indeholder ægtefællepensionsreformen to muligheder for, at den pensionsmæssigt dårligst stillede ægtefælle kan få en kompensation fra den anden ægtefælle:

Fællesskabskompensation tilgodeser den ægtefælle, der har foretaget en mindre pensionsopsparing end normalt, og dette skyldes, at ægtefællen af hensyn til familien eller den anden ægtefælle helt eller delvis har været uden for arbejdsmarkedet, haft orlov eller arbejdet på nedsat tid.

Rimelighedskompensation gives for at sikre, at en ægtefælle ikke stilles urimeligt i pensionsmæssig henseende, hvis ægteskabet har været af længere varighed, og der er stor forskel i værdierne af ægtefællernes pensionsrettigheder.

2. Flere sparer op til pension

Det danske pensionssystem befinder sig i en modningsproces, hvor flere og flere – både kvinder og mænd – siden 1990'erne er blevet omfattet af en arbejdsmarkedspensionsordning. Processen har betydet, at både kvinder og mænds indbetalinger til pension er steget.

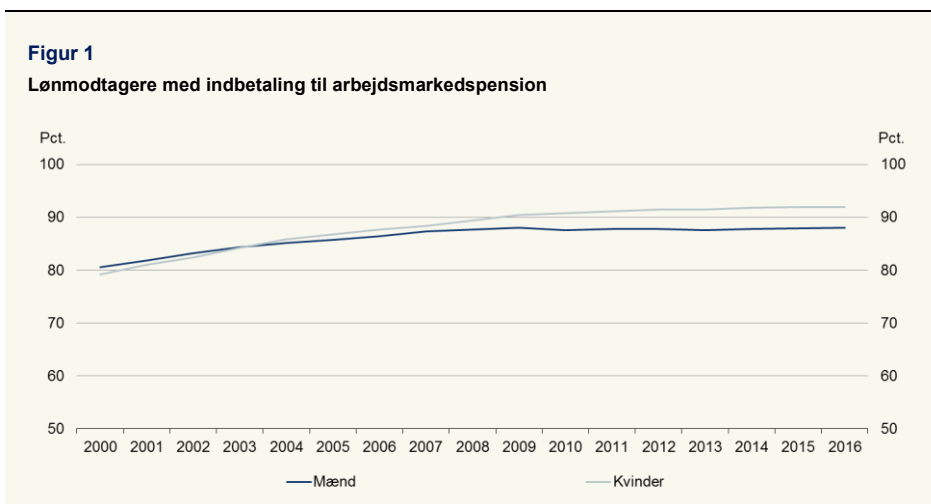
I 1980'erne dækkede arbejdsmarkedspensionsordningerne omkring 35 pct. af de beskæftigede lønmodtagere, heriblandt sygeplejerskere, akademikere, og bankfunktionærer. Omkring 1990 blev der oprettet en lang række nye arbejdsmarkedspensionsordninger for blandt andet timelønnede inden for industri, byggeri, handel, transport og service.

Derudover blev der med overenskomstforhandlingerne i 1991 indført arbejdsmarkedspensioner på hele LO/DA-området. Indbetalingsprocenten udgjorde på det tidspunkt omkring 1 pct. af lønnen, men er sidenhen steget til at udgøre omkring 12 pct. I dag er indbetalingerne på LO/DA-området dermed på niveau med fx sygeplejerskers indbetalinger og har nærmet sig akademikeres indbetalingsniveau på omkring 15 pct.

Således er arbejdsmarkedspensioner igennem de sidste 30 år blevet udbredt til at omfatte langt de fleste lønmodtagergrupper på arbejdsmarkedet, og arbejdsmarkedspensionsordninger udgør i dag et helt centralt element i danskernes pensionsopsparing.

Kapitel 2

Alene siden årtusindeskiftet er andelen af lønmodtagere, der indbetaler til en pensionsordning, steget fra ca. 80 pct. til ca. 90 pct., og stigningen har især fundet sted blandt kvindelige lønmodtagere, jf. figur 1.

Anm.: Andelen er beregnet for lønmodtagere i alderen 25-64 år.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Udbredelsen af arbejdsmarkedspensioner betyder, at lønmodtagere fremover vil have opbygget en pensionsopsparing, hvis størrelse afspejler opsparerens uddannelses-, job- og lønningsforløb.

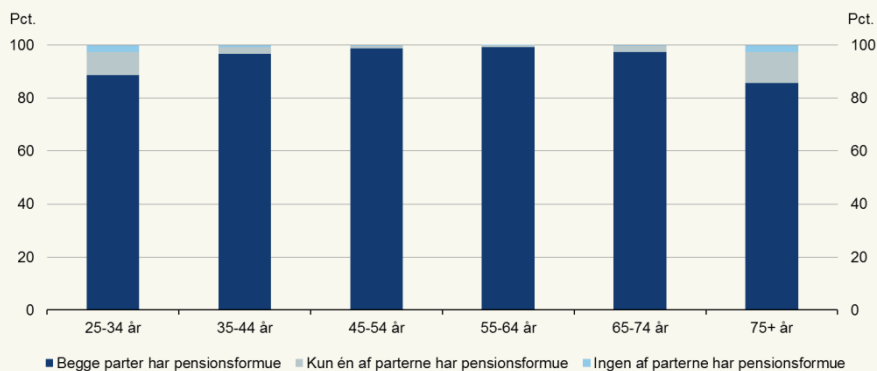
Arbejdsmarkedspensionernes udbredelse genfindes i ægtepars indbyrdes pensionsformuer.

Ses der på ægtepar, som mindst har været gift i 5 år, og hvor den ældste er mellem 25 og 64 år, forholder det sig således, at ægtepar, hvor ingen af ægtefællerne eller blot én af dem har en pensionsformue, udgør omkring 2 pct. Det vil sige, at begge ægtefæller har pensionsopsparing i 98 pct. af alle ægteskaber, jf. figur 2.

Billedet er anderledes for de ægtepar, hvor den ældste er 75 år eller ældre. I 3 pct. af disse ægteskaber har ingen af ægtefællerne en pensionsformue, og i 12 pct. af ægteskaberne er det kun den ene ægtefælle, som har en pensionsformue. Dette forhold skyldes især, at relativt flere personer i denne aldersgruppe aldrig har indbetalt til en pensionsordning, men også, at udbetalinger fra fx ratepensioner ikke er livsvarige, og typisk kommer til udbetaling i starten af pensionisttilværelsen.

Figur 2

Pensionsformue inden for ægtepar

Anm.: Pensionsformuer blandt ægteskaber i 2016 med en varighed på over 5 år, ekskl. opsparing i ATP.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

2.1 Flere sparer op gennem arbejdsmarkedspensionsordninger og livrenteprodukter

Før ægtefællepensionsreformen indgik livrenteopsparing ikke i formuedelingen. Med ægtefællepensionsreformen ændredes deling af pensioner således, at rimelige pensionsopsparinger – henset til hvad der er almindeligt og sædvanligt i forhold til opsparerens job, uddannelse og løn – udelades fra delingen.

En afgørelse af, hvorvidt en ægtefælles pensionsopsparing er rimelige, træffes ud fra en vurdering af ægtefællens uddannelses-, job- og lønningsforløb. Pensionsopsparing som følge af overenskomstfastsatte bidrag – arbejdsmarkedspensionsindbetalinger – betragtes normalt som rimelig.

Antallet af pensionsordninger og personer, der indbetaler til en pensionsordning, er steget støt siden 1990'erne, men det er især fordelingen mellem arbejdsmarkedspensionsordninger og private ordninger samt sammensætningen af pensionsprodukterne, der har ændret sig. Sammensætning af pensionsprodukter er især påvirket af arbejdsmarkedspensionernes udbredelse, som har øget vægten på livrenteprodukter. Ændringer i regler for pensionsopsparing så som loft over indbetalinger til ratepensionsopsparing samt ændringer i kapitalpension og alderspension har også haft betydning for sammensætningen, om end det har påvirket en mindre andel af de personer, der indbetaler til pensionsopsparing.

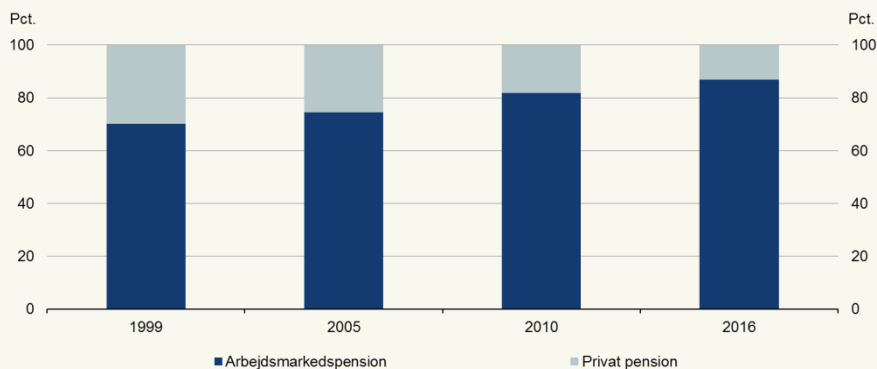
Arbejdsmarkedspensionernes udbredelse har betydet, at langt flere indbetaler til en livrente, og siden 1999 er antallet steget med omkring 700.000 personer.

I dag indbetales ca. 87 pct. af pensionsindbetalingerne til en arbejdsmarkedspensionsordning, jf. figur 3.

Kapitel 2

Figur 3

Pensionsindbetalinger efter pensionsordning

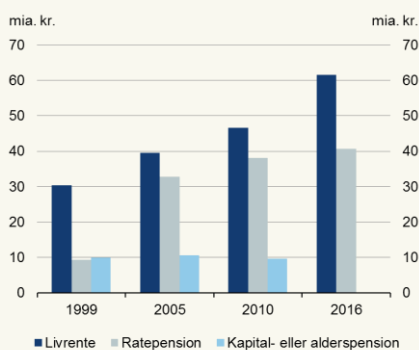

Anm.: Andelene er beregnet for lønmodtagere i alderen 25-64 år, der har indbetalinger til en pensionsordning.
Kilde: Egne beregninger baseret på statistik fra Forsikring og Pension.

Fra 1999 til 2016 er indbetalinger til arbejdsmarkeds-pensionsordninger fordoblet. Indbetalinger til livrenteopsparing er steget gennem hele perioden, og frem til 2005 er stigningen i indbetalinger til arbejdsmarkeds-pensionsordninger især drevet af øgede indbetalinger til rate-pension, jf. figur 4. I 2016 udgjorde livrenteindbetalinger omkring 60 pct. af alle arbejdsmarkeds-pensionsindbetalinger, jf. figur 5.

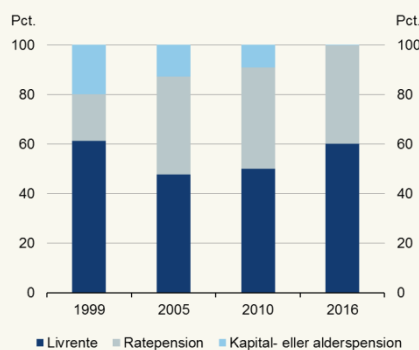
Figur 4

Udvikling i indbetalinger til arbejdsmarkeds-pension efter pensionstype, 2017-pl

Figur 5

Indbetalinger til arbejdsmarkeds-pension efter pensionstype

Anm.: Siden 2012 har det ikke været muligt at indbetale til en kapitalpension. I stedet er det fra 2012 blevet muligt at indbetale til en alderspension.

Kilde: Egne beregninger på statistik fra Forsikring og Pension.

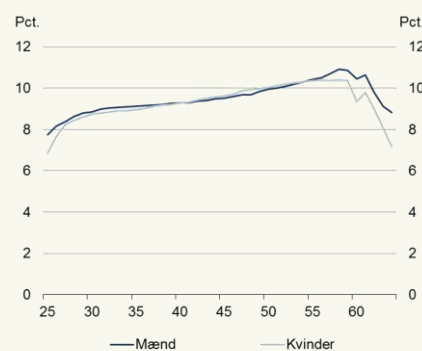
3. Kønsforskelle i pensionsforhold

3.1 Kønsforskelle i pensionsindbetalinger

Både før og efter ægtefællepensionsreformen anvendte kvinder og mænd stort set den samme andel af deres indkomst på pension opdelt på alder, jf. figur 6 og 7. Det skyldes hovedsagelig, at indbetalinger til arbejdsmarkedspensionsordninger udgør hovedparten af danskerens pensionsindbetalinger, og at der for hver overenskomst foreskrives ens bidragsprocenter for kvinder og mænd.

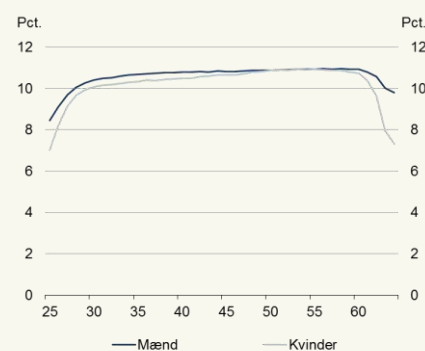
Figur 6

Pensionsindbetalingers andel af indkomsten før fradrag, median for 2005

Figur 7

Pensionsindbetalingers andel af indkomsten før fradrag, median for 2016

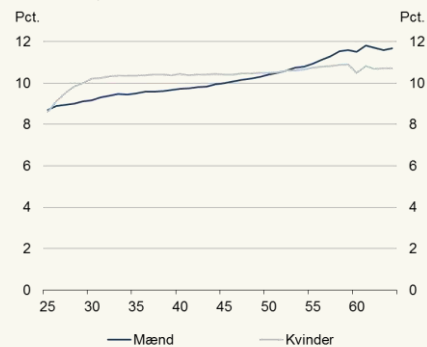
Anm.: Indkomsten inkluderer erhvervsindkomst, overførselsindkomst mv. uden formueindkomst, før fradrag til arbejdsmarkeds- og pensionsbidrag samt ATP. I opgørelsen af pensionsindbetalinger ses der bort fra indbetalinger til ATP. Figuren er dannet på baggrund af alle personer, der har en skattepligtig indkomst større end 0 kr. Medianen er beregnet for hver enkelt aldersgruppe.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

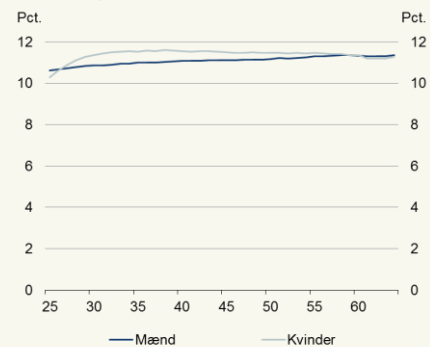
Tendensen til, at pensionsindbetalingers andel af indkomsten er faldende for personer over 55 år, særligt kvinder, skyldes, at en større andel af gruppen står uden for arbejdsmarkedet, og dermed ikke betaler til en arbejdsmarkedspension. Ser man udelukkende på lønmodtagere, er der ikke et fald i pensionsindbetalingernes andel af indkomsten for personer over 55 år, jf. figur 8 og 9.

Kapitel 3

Figur 8
Pensionsindbetalings andel af indkomsten for lønmodtagere, median for 2005

Figur 9
Pensionsindbetalings andel af indkomsten for lønmodtagere, median for 2016

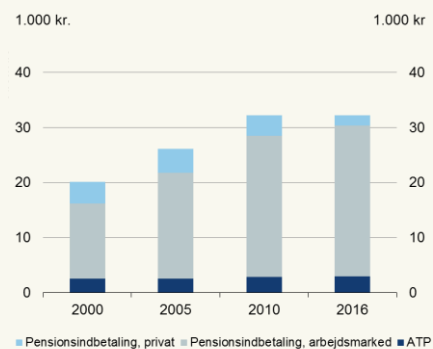

Anm.: Indkomsten inkluderer erhvervsindkomst, overførselsindkomst mv. uden formueindkomst, før fradrag til arbejdsmarkeds- og pensionsbidrag samt ATP. I opgørelsen af pensionsindbetalinger ses der bort fra indbetalinger til ATP. Figuren er dannet på baggrund af alle lønmodtagere.

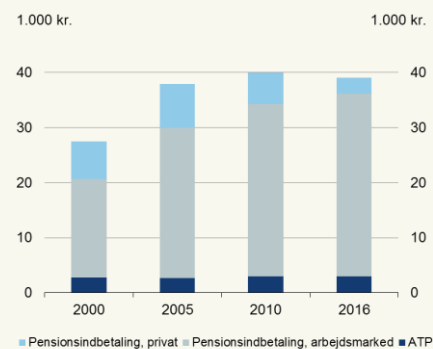
Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Selvom langt de fleste kvinder og mænd i dag indbetaler til en pensionsopsparing, og selvom de indbetaler hen ved den samme andel af deres indkomst til pension, var kvinders gennemsnitlige pensionsindbetalinger i 2016 ca. 17 pct. lavere end mænds, jf. figur 10 og 11.

Figur 10
Kvinders gennemsnitlige pensionsindbetalinger, 2016

Figur 11
Mænds gennemsnitlige pensionsindbetalinger, 2016

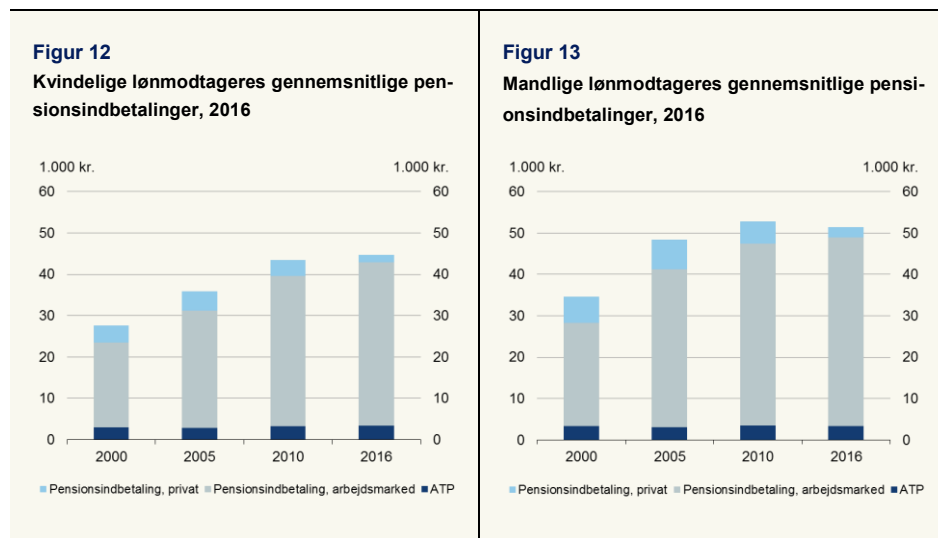

Anm.: Udregningen er foretaget for 25-64-årige i 2016. Den ene procent blandt de 25-64-årige hhv. kvinder og mænd, der havde de højeste samlede pensionsindbetalinger, er udeladt. Pensionsindbetalinger inkluderer private- og arbejdsgiveradministrerede ordninger samt ATP. Beløbene er angivet i 2016-priser.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Kapitel 3

Ser man udelukkende på lønmodtagere, var kvinders gennemsnitlige pensionsindbetalinger i 2016 ca. 13 pct. lavere end mænds, jf. figur 12 og 13.

Anm.: Udregningen er foretaget for 25-64-årige lønmodtagere i 2016. Den ene procent blandt de 25-64-årige hhv. kvinder og mænd, der havde de højeste samlede pensionsindbetalinger, er udeladt. Pensionsindbetalinger inkluderer private og arbejdsgiveradministrerede ordninger og ATP. Beløbene er angivet i 2016-priser.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

3.2 Årsager til kønsforskelle i pensionsindbetalinger

De kønsmæssige forskelle i niveauet for pensionsindbetalinger kan forklares med kønsmæssige forskelle i uddannelse, branche, arbejdstid og indkomst. Forklaringer på de kønsmæssige forskelle i lønindkomster er bl.a. analyseret af SFI (SFI 2016, "Et kønsopdelt arbejdsmarked", SFI 2013, "Lønforskelle mellem mænd og kvinder 2007-2011", tabel 5.1).

Derudover har kønsmæssige forskelle i pensionsindbetalinger historisk set været påvirket af især kvinders fraværsperioder fra arbejdsmarkedet i forbindelse med barsel. Ændringer i overenskomster og indførelse af barselsfonde har dog sikret forbedrede pensionsvilkår og reduceret de pensionsmæssige virkninger af barsel. I dag beskytter de fleste overenskomster således kvindens pensionsindbetalinger under barsel. Modelberegninger fra ATP viser, at kvinder med en middelindkomst, som i løbet af deres arbejdsliv er fraværende i forbindelse med to barsler, har udsigt til en yderst beskedne reduktion i deres månedlige pensionsudbetaling inkl. folkepension og efter skat (ATP 2013, "Faktum nr.113").

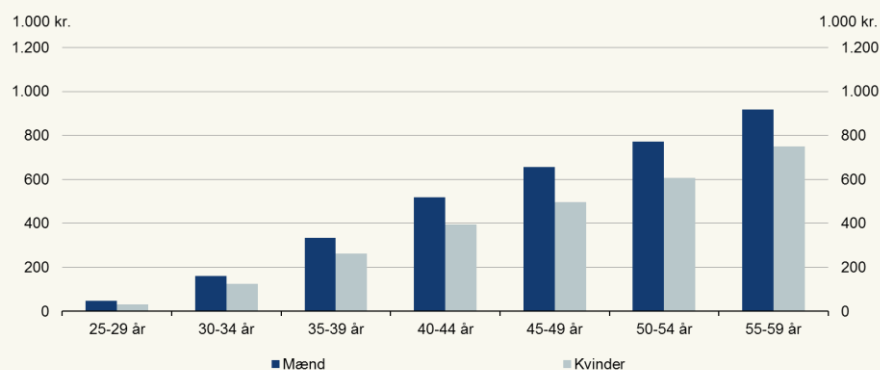
3.3 Kønsforskelle i ægtefællers pensionsformue

Kønsforskellen i pensionsindbetalinger genfindes i ægtefællers pensionsformuer, for hvilke der findes registerdata fra 2015 og frem. På alle alderstrin for gifte kvinder og mænd overstiger medianen for mænds pensionsformue kvinders, jf. figur 14.

Mangel på data for pensionsformuer før 2015 betyder dog, at det ikke er muligt at vurdere udviklingen i kvinder og mænds pensionsformuer siden 2007.

Figur 14

Pensionsformuer for gifte, median for 2016

Anm.: Medianen for pensionsformuer i 2016, grupperet efter alder, angivet i 2016-priser. Medianen defineres, som den værdi 50 pct. af en given population ligger under. Opsparing i ATP indgår ikke i pensionsformueopgørelsen. For pensionsformer, hvor der sker beskatning ved udbetalingen, er beløbet reduceret med 40 pct. for at kunne sammenligne med ordninger, der ikke beskattes ved udbetalingen, jf. Danmarks Statistiks principper. Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

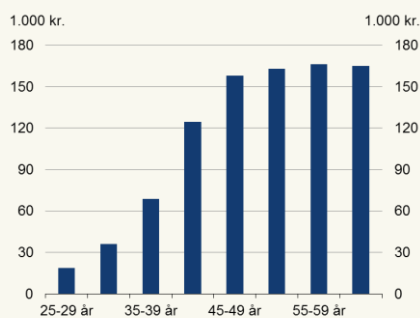
Når den absolutte forskel mellem gifte mænds og gifte kvinders pensionsformue øges med alderen, skyldes det, som beskrevet ovenfor, forskelle i indbetalingsniveau, men også det faktum, at færre ældre kvinder har været dækket af en arbejdsmarkedspensionsordning gennem deres erhvervsaktive periode.

Mens de absolutte forskelle i pensionsformue øges med alderen, er der omvendt en faldende tendens i de relative forskelle mellem gifte mænds og gifte kvinders pensionsformue med alderen, jf. figur 15 og 16.

Kapitel 3

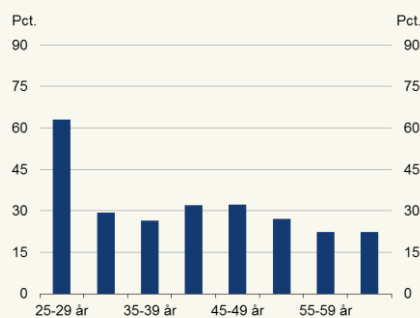
Figur 15

Absolut forskel i pensionsformuer for gifte mænd og gifte kvinder, 2016

Figur 16

Relativ forskel i pensionsformuer for gifte mænd og gifte kvinder, 2016

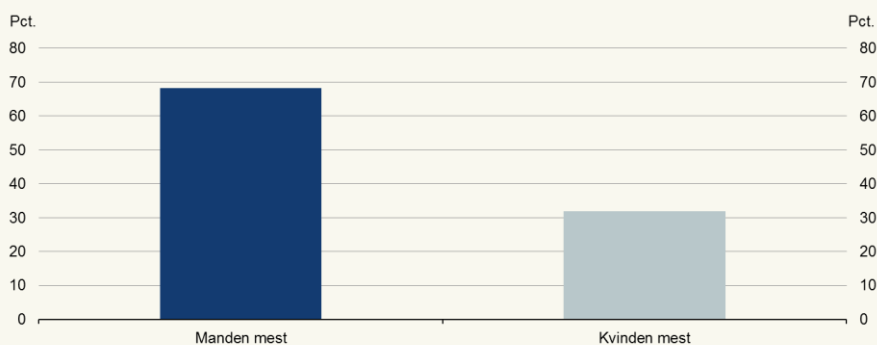
Anm.: Forskellen i pensionsformuer er beregnet ud fra median-pensionsformuerne angivet i figur 10.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Ser man på kønsforskelle inden for ægteskaber, der blev opløst ved skilsmisse i 2017, afspejles billedet i figur 14, der viser, at mænd i gennemsnit har en højere pensionsformue end kvinder. I 68 pct. af de ca. 13.000 ægteskaber, der blev opløst ved skilsmisse i 2017, og hvor der kunne identificeres en ægtefælle af modsat køn, havde manden den højeste pensionsformue, jf. figur 17.

Figur 17

Kønsforskelle i pensionsformuer inden for ægteskaber opløst ved skilsmisse i 2017

Anm.: Pensionsformuer er opgjort for 2016 inden for ægteskaber mellem mænd og kvinder, der blev opløst ved skilsmisse i 2017. Ægteskaber, hvor ingen af ægtefællerne har pensionsformue, er udeladt sammen med ægteskaber, hvor den ældste ægtefælle var under 25 år. Opsparing i ATP indgår ikke i pensionsformueopgørelsen. For pensionsformuer, hvor der sker beskatning ved udbetalingen, er beløbet reduceret med 40 pct. for at kunne sammenligne med ordninger, der ikke beskattes ved udbetalingen, jf. Danmarks Statistiks principper.

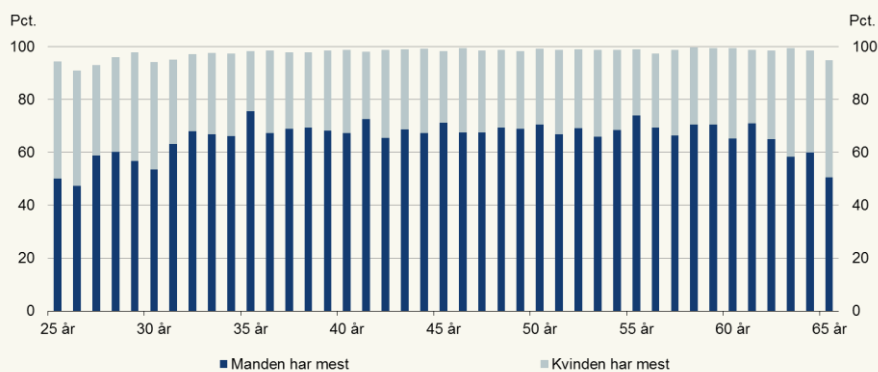
Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Kapitel 3

Kønssforskelle i pensionsformuer inden for ægteskaber, der blev opløst ved skilsmisse i 2017, fordelt på mandens alder viser ligeledes, at mænd i gennemsnit har en højere pensionsformue end kvinder inden for alle aldersgrupper, jf. figur 18. Andelen af opløste ægteskaber, hvor kvinden har den største pensionsformue, er dog generelt højere for yngre par.

Figur 18

Kønssforskel i pensionsformuer inden for ægteskaber, fordelt på alder, opløst ved skilsmisse i 2017

Anm.: Pensionsformuer er opgjort for 2016 inden for ægteskaber opløst ved skilsmisse i 2017. Der er taget udgangspunkt i mandens alder ved opløsning af ægteskabet. Der ses udelukkende på ægteskaber mellem mænd og kvinder. Når andelen ikke summerer til 100 pct., skyldes det, at der er ægteskaber, hvor ægtefællerne har lige store pensionsformuer. Opsparing i ATP indgår ikke i pensionsformueopgørelsen. For pensionsformer, hvor der sker beskatning ved udbetalingen, er beløbet reduceret med 40 pct. for at kunne sammenligne med ordninger, der ikke beskattes ved udbetalingen, jf. Danmarks Statistiks principper.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

4. Konsekvenser af ægtefællepensionsreformen

4.1 Ligestillingsmæssige konsekvenser

De ændrede regler for pensionsdeling ved separation, skilsmisse og død har medført, at de underliggende pensionsopsparingsmønstre kønnene imellem slår igennem på en anden måde, når pensionsformuer skal deles.

Hvorvidt pensionsforskellene er blevet mere eller mindre skævvredet med ægtefællepensionsreformen, og hvorvidt kvinder som følge heraf har sparet mere op til pension, er svært at svare på og vanskeligt at kvantificere. Dels findes der ikke data over pensionsformuer før 2015, dels har modningen af pensionssystemet, der begyndte i 1990'erne, haft så stor indflydelse på kvinders og mænds pensionsindbetalinger og pensionsformuer, at det overskygger eventuelle tegn på, at kvinder, som konsekvens af ægtefællepensionsreformen, har sparet mere op til pension.

Kønsforskelle i pensionsindbetalinger afspejler således i overvejende grad kønsforskelle i valg af uddannelse, branche og arbejdstid, hvorfor kønsforskelle i pensionsformuer og indbetalinger ikke skyldes manglende ligestilling i pensionssystemet.

4.2 Konsekvenser for antallet af ægtepagter

Ægtefæller har mulighed for ved ægtepagt at indgå aftaler, der fraviger pensionsdelingsreglerne ved separation og skilsmisse. En ægtepagt er kun gyldig, hvis den bliver tinglyst.

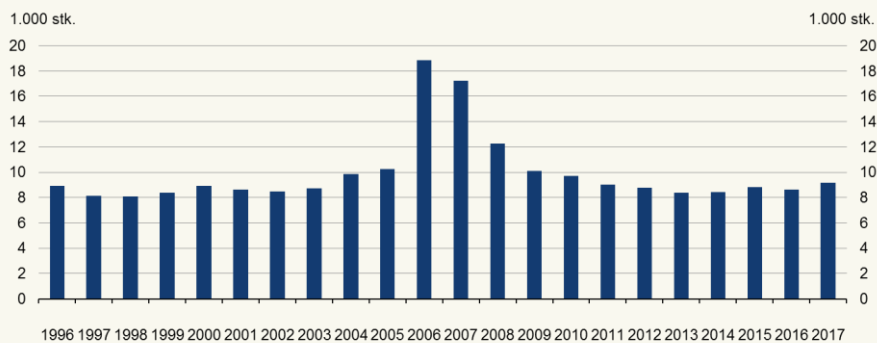
Antallet af tinglyste ægtepagter har ligget på et nogenlunde konstant niveau siden 1996, hvor man begyndte at føre statistik over tinglyste ægtepagter. I perioden omkring 2007 steg antallet dog til det dobbelte, jf. figur 19. En fordobling der ikke kan forklares af udviklingen i antallet af ægteskaber, da antallet af ægteskaber ikke steg i samme periode.

Da antallet af tinglyste ægtepagter omfatter nye ægtepagter, ændringer i eksisterende ægtepagter og ægtepagter til afløsning af tidligere ægtepagter, er det ikke muligt at opgøre hvor mange ægtepar, der opretter en ny ægtepagt.

Kapitel 4

Figur 19

Tinglyste ægtepagter

Anm.: Bemærk at et ægtepar kan oprette flere ægtepagter. Derfor er et ukendt antal af ægtepagterne oprettet inden for samme ægteskab.

Kilde: Tingslysningensretten.

Årsagen til det store antal tinglyste ægtepagter i årene omkring 2007 skyldes formentlig ægtefællepensionsreformen. Fra juli 2006 blev det muligt at tinglyse ægtepagter, hvorefter værdien af en kapital- eller ratepensionsordning skal indgå i delingen af fællesboet ved skilsmisse mv., sådan at muligheden for deling af disse typer pensioner blev bevaret efter ægtefællepensionsreformen.

Antallet af tinglyste ægtepagter er klinget af i årene efter reformen og er nu på niveau med antallet før reformen. Der er således ikke noget, der tyder på, at reformen har betydet, at flere ægtepar opretter ægtepagter end før reformen.